
- Ինչո՞ւ է դպեա ինձ մոռացար,-
Ասավ աղջիկն ինձ մի օր:
- Ինչո՞ւ է դպեա մեզ մոռացար,-
Գանգատվեցին սար ու ձոր:

5 - Ո՛հ, մի՛ հարցնեք, հին ընկերներ,
Ինչու էլ չեմ երգում ձեզ.
Շատ եմ փոխվել էն օրից վեր.
էնպես մի ցա՛վ ունեմ ես...

- Ի՞նչ է ցավըդ, մի ճար անենք,-
10 Ասավ աղջիկն անձնըվեր.
- Ի՞նչ է ցավըդ, տո՛ւր մենք տանենք,-
Ասին սարերն ու ձորեր:

- Ո՛հ, չէ, սիրո՞ւն, էլ ոչ մի սեր
Ճար չի անիլ իմ սըրտին,
15 Դուք էլ, անուշ սար ու ձորեր,
Զեք դիմանա էս դարդին: